

അധ്യായം 17
നമുക്ക് രൂപകൽപന ചെയ്യാം

സ്റ്റേജ് സജ്ജീകരണം 1

രൂപകൽപ്പനയുടെ മേഖലയിൽ, ചമയം ഒരു കഥ നെയ്യുന്നു, ബ്രഷ് മുഖത്ത് തട്ടുന്നു, വികാരങ്ങൾ അനാവരണം ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങുന്നു.

വസ്ത്രാലങ്കാരങ്ങൾ , കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് തിളങ്ങാനുള്ള ക്യാൻവാസ് , സ്റ്റേജിന്റെ രൂപകൽപന , ഇവയെ ചേർത്തുവെച്ച് ദിവ്യമായ ഒരു കാഴ്ചയുണ്ടാക്കുന്നു .

രംഗം 3: നാടക നിർമ്മാണം

ഏതൊരു വിജയകരമായ പ്രകടനത്തിലും, അഭിനേതാക്കൾ പ്രകടനം നടത്തുകയും അഭിനന്ദനം നേടുകയും ചെയ്യുന്നത് ഞങ്ങൾ കാണുന്നു. എന്നാൽ അഭിനേതാക്കളുടെ പ്രകടനം പ്രേക്ഷകരിൽ പൂർണ്ണ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതിന്, ഈ വിഭാഗങ്ങളുടെയെല്ലാം കൂട്ടായ പരിശ്രമവും പ്രവർത്തനവും വളരെ നിർണായകമാണ്. ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഇനിപ്പറയുന്ന വിഭാഗങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനകാര്യങ്ങൾ പര്യവേക്ഷണം ചെയ്യാൻ പോകുന്നു -

- ചമയം
- വസ്ത്രാലങ്കാരം

0680CH17

- സ്റ്റേജിന്റെ രൂപരേഖ ആളുകൾ നിങ്ങളിൽ ആദ്യം ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ മുഖമാണ്. അതിനാൽ, ഒരു അഭിനേതാവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സ്റ്റേജിൽ നിങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യം ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ, ആദ്യം പരിഗണിക്കേണ്ടത് ചമയമാണ്.

ചമയം

അഭിനേതാക്കളുടെ മുഖത്ത് നിറങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ചിലത് മനോഹരമായി കാണപ്പെടുന്നു, ചിലത് ഭയപ്പെടുത്തുന്നു, ചിലത് തമാശയായി കാണപ്പെടുന്നു. ചമയത്തിന് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നത് ഇതാണ്! അവർ ഭാഗമായ നാടക അവതരണത്തിൽ അവർ അവതരിപ്പിക്കുന്ന റോളുകൾക്കനുസൃതമായാണ് ഇതെല്ലാം ആസൂത്രണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ലിംഗഭേദം, പ്രായം, സമുദായം മുതലായവ കണക്കിലെടുക്കാതെ സ്റ്റേജിൽ പ്രകടനം നടത്തുന്ന എല്ലാവരും ചമയം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് എന്ന് ചോദിച്ചാൽ

അവതരിപ്പിച്ച ആശയങ്ങൾ

- മേക്കപ്പും കോസ്റ്റ്യൂം ഡിസൈനും
- സ്റ്റേജ്
- സിക്രിപ്റ്റ് എഴുത്ത്

ഗ്രീൻ റൂം എന്നും അറിയപ്പെടുന്ന മേക്കപ്പ് റൂം തിളക്കമുള്ളതും നന്നായി പ്രകാശമുള്ളതും വായുസഞ്ചാരമുള്ളതും ആയിരിക്കണം

? ചമയം എന്തുകൊണ്ട് ആവശ്യമാണ്? ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിൽ ഇത്തരത്തിൽ ചമയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല . എന്തുകൊണ്ടാണ് സ്റ്റേജിൽ ഇത് ആവശ്യമായി വരുന്നത്?

ഇതാ നിങ്ങളുടെ ഉത്തരം -

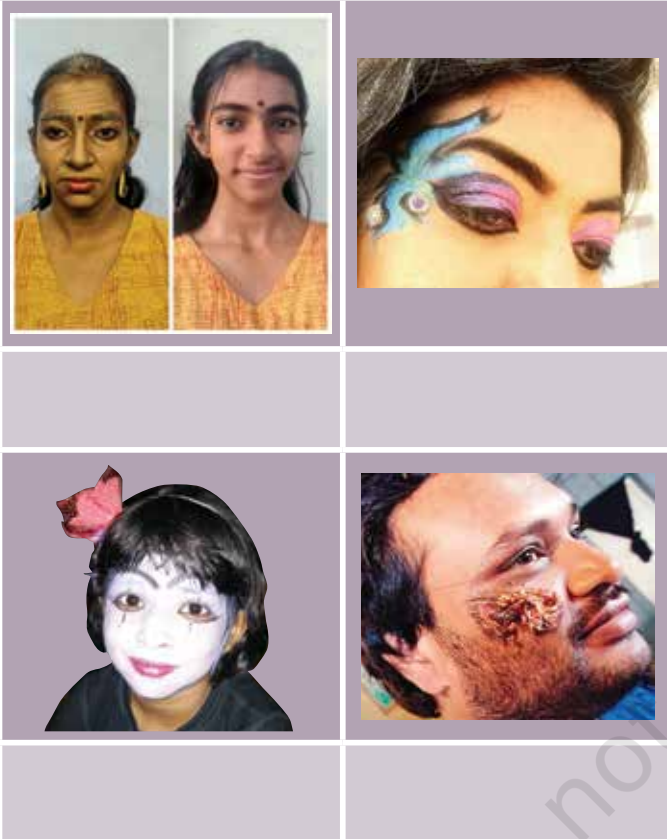
1. **ദ്യശ്യപരതയും പ്രാധാന്യവും :** മേക്കപ്പ് മുഖ സവിശേഷതകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു, ദൂരത്തുനിന്ന് പോലും ഭാവങ്ങളും വികാരങ്ങളും പ്രേക്ഷകരിലേക്ക് പ്രൊജക്റ്റ് ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നു.
2. **കഥാപാത്ര പരിവർത്തനം:** അഭിനേതാക്കളെ കഥാപാത്രങ്ങളാക്കി മാറ്റുന്നതിനുള്ള ശക്തമായ ഉപകരണമാണ് ചമയം . പ്രകടനത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ആധികാരികത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ പ്രകടനക്കാരെ പ്രായമായവരോ ചെറുപ്പമോ അല്ലെങ്കിൽ വേഷത്തിന് ആവശ്യമായ നിർദ്ദിഷ്ട സവിശേഷതകൾ സ്വീകരിക്കാനോ ഇത് അനുവദിക്കുന്നു.
3. **മുഖഭാവങ്ങൾ എടുത്തു കാണിക്കുക:** കണ്ണുകൾ, വായ തുടങ്ങിയ പ്രധാന സവിശേഷതകൾക്ക് ഊന്നൽ നൽകാൻ ചമയം സഹായിക്കുന്നു, അതുവഴി സൂക്ഷ്മമായ കാര്യങ്ങൾ പ്രേക്ഷകർക്ക് ദൃശ്യമാകും.
4. **സ്റ്റേജ് ലൈറ്റിംഗുമായുള്ള യോജിപ്പ്:** സ്റ്റേജ് ലൈറ്റുകൾ തീവ്രമാകാം, മാത്രമല്ല സ്വാഭാവിക ചർമ്മ ടോണുകളെ വികലമാക്കുകയും ചെയ്യും. സ്റ്റേജ് ലൈറ്റുകൾക്ക് കീഴിൽ അഭിനേതാക്കൾ മങ്ങി പോകുകയോ അമിതമായി ഇരുട്ടാകുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് തടയുന്ന ഒരു സന്തുലിതാവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കാൻ ചമയം പ്രയോഗിക്കുന്നു.

5. **ചരിത്രപരവും സൈലികൾ:** നാടകത്തിന്റെ ക്രമീകരണത്തെയോ വിഭാഗത്തെയോ ആശ്രയിച്ച്, സൈലികൾ പകർത്തുന്നതിന് മേക്കപ്പ് അത്യാവശ്യമാണ്. സംവിധായകൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന നിർദ്ദിഷ്ട സമയ കാലഘട്ടങ്ങൾ, സംസ്കാരങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ ഭാവനാപരമായ ലോകങ്ങൾ എന്നിവയുമായി പൊരുത്തപ്പെടാൻ ഇത് അഭിനേതാക്കളെ അനുവദിക്കുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ, സ്റ്റേജ് അഭിനേതാക്കൾക്കുള്ള ചമയം എന്നത് 'സുന്ദരമായി ' കാണപ്പെടുന്ന നതിനെക്കുറിച്ചോ സൗന്ദര്യ ശാസ്ത്രത്തെ കുറിച്ചോ മാത്രമല്ല, ഇത് പ്രായോഗികവും കലാപരവുമാണ് ആവശ്യമാണ്, കാരണം ഇത് ഒരു നാടക പ്രകടനത്തിന്റെ വിജയത്തിന് ഗണ്യമായ സംഭാവന നൽകുന്നു. ഇത് അഭിനേതാക്കളെ പ്രേക്ഷകരുമായി ഫലപ്രദമായി ആശയവിനിമയം നടത്താൻ പ്രാപ്തമാക്കുന്നു, കഥാപാത്രങ്ങളുടെ ചിത്രീകരണം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും നിർമ്മാണത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ദൃശ്യ ഭംഗിക്ക് സംഭാവന നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. നാടകത്തെയും റോളിനെയും ആശ്രയിച്ച്, വ്യത്യസ്ത തരം ചമയങ്ങൾ ഉണ്ട്.

- **നേരെയുള്ള ചമയം :** സവിശേഷതകളുടെ ലളിതവും അടിസ്ഥാനപരവുമായ പ്രമുഖമാക്കിക്കൊടുത്ത് .
- **കഥാപാത്ര ചമയം :** പ്രായം, തൊഴിൽ, വ്യക്തിത്വം, സാഹചര്യം എന്നിവയുടെ ഘടകങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു.
- **വ്യത്യസ്തമായ പ്രതീതി ഉണ്ടാക്കാൻ :** മുറിവുകൾ, പാടുകൾ അല്ലെങ്കിൽ കൊമ്പുകൾ പോലുള്ള അധിക സവിശേഷതകൾ ചേർക്കുക.

മുകളിലെ വിവരണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചമയത്തിന്റെ തരം തിരിച്ചറിഞ്ഞി എഴുതുക

- ഭാവനാപരവും അസാധാരണവുമായ അല്ലെങ്കിൽ ചമയം : അസാധാരണമായ നിറങ്ങളുള്ള അതുല്യവും അപരിചിതവുമായ കഥാപാത്രങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുക.

മു കാ ഭി ന യം അല്ലെങ്കിൽ സാധാരണമേക്കപ്പ് : സാധാരണയായി നിഷ്പക്ഷമായ ധീരവും ആകർഷകവുമായ ചമയത്തിലൂടെ മുഖം മറയ്ക്കുന്നു.

ആളുകൾ ആദ്യം ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് മുഖമാണ്. അടുത്ത പ്രധാന കാര്യം, വസ്ത്രങ്ങളും ആരേണങ്ങളും ആണ്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ സ്വഭാവം നിർവചിക്കുന്നത് അവർ ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. അതിനാൽ, സ്റ്റേജിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇത് വളരെ നിർണായകമാണ്.

വസ്ത്രാലങ്കാരം

വ്യത്യസ്ത അവസരങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾ വ്യത്യസ്ത തരം വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ വീട്ടിൽ ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ സ്കൂൾ യൂണിഫോമിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. അതുപോലെ, ഒരു ഗ്രാമീണ ഉത്സവ വേളയിൽ

നിങ്ങൾ ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് ധരിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രാത്രി വസ്ത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. അല്ലേ?

അതുപോലെ, ഒരു നടൻ വ്യത്യസ്ത കഥാപാത്രങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കാൻ വ്യത്യസ്ത വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു. കഥാപാത്രത്തെ തിരിച്ചറിയാനും ചേർത്തു നിരത്താനും ഇത് പ്രേക്ഷകരെ സഹായിക്കുന്നു.

പലതരം വസ്ത്രങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ഓപ്ഷനുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും, കഥാപാത്രത്തിന് എന്താണ് അനുയോജ്യമെന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ ഒരാൾ എങ്ങനെ തുടങ്ങണം? ആരംഭിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങൾ ഇതാ - വസ്ത്രങ്ങൾ ഇനിപ്പറയുന്ന വിഭാഗങ്ങൾ അനുസരിച്ച് രൂപകൽപ്പന ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

- **ലിംഗഭേദം:** വസ്ത്രങ്ങൾ പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കും വ്യത്യസ്തമാണ്.
- **കഥാപാത്രത്തിന്റെ പ്രായം:** ആളുകൾ വ്യത്യസ്ത പ്രായത്തിൽ വ്യത്യസ്തമായി വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നു.
- **നാടകത്തിന്റെ കാലഘട്ടം :** ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ വസ്ത്രധാരണ രീതി കാലം പുരോഗമിക്കുന്നതോടും വികസിക്കുകയും മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. (ശിവജി മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്ത് ജീൻസും പാന്റും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.)
- **കഥയുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സ്ഥാനം:** സംസ്കാരത്തിലും രാജ്യങ്ങളിലും ഉള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ. (കർണാടകയിലെ പരമ്പരാഗത വസ്ത്രങ്ങൾ ബംഗാളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്).
- **കഥാപാത്രത്തിന്റെ ജോലി:** ഒരു പോലീസ്, വക്കീൽ, ഡോക്ടർ .

- **കഥാപാത്രത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ:** വ്യക്തി വ്യത്തിഹീനമായ വസ്ത്രങ്ങളാണോ വ്യത്യയുള്ള വസ്ത്രങ്ങളാണോ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഇനിപ്പറയുന്നവ ഉപയോഗിച്ച് ഈ ഘടകങ്ങളെല്ലാം രൂപകൽപ്പനയിൽ എങ്ങനെ കൊണ്ടുവരുന്നു:

തുണി അല്ലെങ്കിൽ വസ്തു : നൽകിയ കാലഘട്ടവും ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സ്ഥാനവും പൊരുത്തപ്പെടുത്തുക. (പുരാതന ഇന്ത്യയിലെ ഹിമാലയത്തിലെ ഒരു കഥയ്ക്കായി സിന്തറ്റിക് ഷിഫോൺ ഉപയോഗിക്കുന്നത് സാധ്യമല്ല - കാരണം പുരാതന ഇന്ത്യയിൽ ഷിഫോൺ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, ഇത് ഹിമാലയത്തിലെ തണുത്ത കാലാവസ്ഥയ്ക്ക് അനുയോജ്യമല്ല).

നിറങ്ങൾ: അവ ഇതുപോലുള്ള നിരവധി കാര്യങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു:

- കാലഘട്ടം (നീല നിയോൺ വേദ കാലഘട്ടത്തിൽ രംഗത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല)
- കഥാപാത്രത്തിന്റെ ഓരോ നിറവും ഒരോ അർത്ഥത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. (വില്ലൻ കഥാപാത്രത്തിന് ഇരുണ്ട നിറമാണ്.)
- സാംസ്കാരിക വശങ്ങൾ (വിലാപത്തിലോ ശവസംസ്കാര രംഗങ്ങളിലോ ചുവപ്പ് ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല).

രൂപങ്ങളും അലങ്കാരവും : വസ്ത്രങ്ങളിൽ രാജപദവിയെ കാണിക്കുന്ന ചില രൂപഘടനകൾ ഉണ്ട്, ചിലത് ഗോത്ര സംസ്കാരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു, ചിലത് ഗ്രാമീണ പശ്ചാത്തലത്തിന് മാത്രമുള്ളതാണ്. **ധരിക്കുന്ന ശൈലി :** ആഭരണങ്ങൾ, കിരീടം, ഭൂപ്പട്ട, ബെൽറ്റുകൾ, ബാഗുകൾ, കണ്ണടകൾ പോലുള്ള വസ്തുക്കൾ.

വസ്ത്ര ധാരണം അടിസ്ഥാനമാക്കി കഥാപാത്രത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചുവടെ എഴുതുക

ഉദാഹരണം

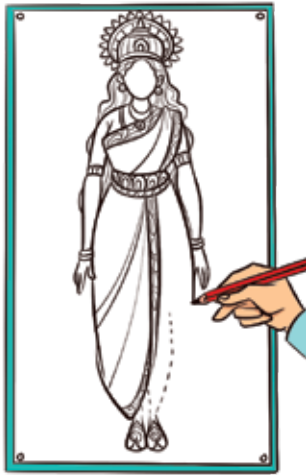
പ്രവർത്തനം - നിങ്ങൾ രൂപകൽപ്പന ചെയ്യുക!

രൂപകൽപ്പനയുടെ ആദ്യ ഘട്ടം ആസൂത്രണമാണ്, അത് ചിത്രരചനയിലൂടെ ചെയ്യുന്നു.

1. ചമയം ആസൂത്രണം ചെയ്യുക : ചുവടെയുള്ള കഥാപാത്രങ്ങളെ ലഭിക്കാൻ ആവശ്യമായ രീതിയിൽ ചമയങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് മുടി വരയ്ക്കുകയും തലയിൽ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുവും വരയ്ക്കുക. നിങ്ങളുടെ നോട്ട്ബുക്കിൽ നിങ്ങൾക്ക്

ഇത് ചെയ്യാനും ഒന്നിലധികം തവണ ശ്രമിക്കാനും കഴിയും. കഴിയുന്നത്ര ക്രിയാത്മകവും രസകരവുമാക്കാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല. കിരീടം, തലയിൽ ധരിക്കുന്ന വസ്തു, തൊപ്പി, മുറിയുടെ രീതി മുതലായവ ഉപയോഗിക്കുക. യഥാർത്ഥത്തിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെ (ഗ്രാസ്മിജി, സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസ് മുതലായവർ) പോലെ തോന്നിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കുക. കഴിയുന്നത്ര ലളിതവും എന്നാൽ കൃത്യവുമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.

ചന്ദ്രഗുപ്ത മൗര്യൻ	നാടോടി നർത്തകി	സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസ്	ചന്ദ്ര ദേവൻ

ഉദാഹരണം

2. വസ്ത്രലങ്കാരം :

ഞങ്ങളും ഇപ്പോൾ അതേ രീതിയിൽ വസ്ത്രങ്ങൾ രൂപകൽപ്പന ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കും! നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ട നൽകിയ അതേ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക്, ഇപ്പോൾ വസ്ത്രങ്ങൾ രൂപകൽപ്പന ചെയ്യുക! കാലഘട്ടം, ജോലിയുടെ സ്വഭാവം, നിറങ്ങൾ, മറ്റ് വിശദാംശങ്ങൾ എന്നിവ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുക. ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്ക് തുണി കഷണങ്ങൾ വരയ്ക്കുകയോ ഒട്ടിക്കുകയോ ചെയ്യാം.

ചന്ദ്രഗുപ്ത മൗര്യൻ	നാടോടി നർത്തകി	സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസ്	ചന്ദ്ര ദേവൻ

സ്റ്റേജ് ട്രിവിയ
 ഗ്രീക്ക് അവതരണമായ 'ത്രിയാട്രോൺ' എന്ന പേരിൽ നിന്നാണ് "ത്രിയേറ്റർ" എന്ന വാക്ക് ഉത്ഭവിച്ചത്

ഇപ്പോൾ , ചമയങ്ങൾക്ക് ശേഷം വസ്ത്രം രൂപകൽപന ചെയ്യും, പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ഇത് എവിടെയാണ് അരങ്ങേറുന്നത് ? ഉത്തരം ആ ചോദ്യത്തിൽ തന്നെയുണ്ട്!

അരങ്ങിൽ!

നിങ്ങൾ ഒരു നാടകം അവതരിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ് അരങ്ങ്(സ്റ്റേജ്). നാടകത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലുടനീളം നമുക്ക് നിരീക്ഷിക്കാൻ കഴിയുന്ന വിവിധ തരം ഘട്ടങ്ങളുണ്ട്.

ഇന്ത്യൻ നാട്യഗൃഹം മുതൽ ഗ്രീക്ക് 'ത്രിയാട്രോൺ' (കൊത്തിയെടുത്ത പർവതങ്ങൾ) ഗ്ലോബ് തീയേറ്റർ (കൊട്ടാരം പോലുള്ള പശ്ചാത്തലത്തിൽ), തെരുവുകൾ, ഒടുവിൽ പ്രോസീനിയം എന്ന ആധുനിക ഇൻഡോർ ഓഡിറ്റോറിയം വരെ നിരവധി വേദികളിൽ നാടകങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്നത്തെ പരിപാടികളിൽ ഏറ്റവും ജനപ്രിയമായതും സാധാരണവുമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഘടനയാണ് പ്രോസീനിയം

പ്രോസീനിയം

പ്രോസീനിയം ഘട്ടത്തിന്റെ ഉത്ഭവം വൈദ്യുതിയുടെയും പ്രകാശ ബൾബുകളുടെയും ശാസ്ത്രീയ കണ്ടെത്തലുകളുമായി നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മുമ്പ്, മിക്ക നാടകങ്ങളും പകൽ സമയത്തോ അല്ലെങ്കിൽരാത്രിയിലോസ്റ്റേജിൽഅവതരിക്കാൻ കൂടുതൽ എണ്ണ ആവശ്യമായ വിളക്കുകളെ

ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. പിന്നീട്, വൈദ്യുതിയുടെയും ബൾബുകളുടെയും സഹായത്തോടെ, പ്രകാശത്തിന്റേയും തീവ്രതയുടെയും പല വശങ്ങളും നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

കനത്ത ചൂടോ തണുത്ത കാറ്റോ കനത്ത മഴയോ പ്രദർശനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിൽ തടസ്സമാകാതെ വീടിനുള്ളിൽ നാടക പ്രകടനങ്ങൾ നടത്താൻ ഇത് സഹായിച്ചു.

സ്റ്റേജിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ

സൈഡ് വിംഗ്: സ്റ്റേജിന്റെ വശങ്ങൾ വിംഗ്കളാൽ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, ഇത് അഭിനേതാക്കളെ സ്റ്റേജിൽ കയറുന്നതിനും ഇറങ്ങുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നു..

ഏപ്രോൺ: സ്റ്റേജിൽ നിന്ന് പ്രേക്ഷകരുടെ ഇടത്തേക്ക് നീളുന്ന വളഞ്ഞ ഇടമാണിത്. ഈ സ്ഥലം സാധാരണയായി ഫുട്ട് മൈക്കുകളും ഫുട്ട് ലൈറ്റുകളും സ്ഥാപിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

പ്രോസീനിയം: നാടകത്തിൽ സ്റ്റേജിന് ചുറ്റുമുള്ള ഫ്രെയിം അല്ലെങ്കിൽ കമാനമാണ് പ്രോസീനിയം.

സൈക്ലോറാമ: സ്റ്റേജിന്റെ പിൻ ഭിത്തിയിലുടനീളം നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ലൈറ്റിംഗ് ഉപകരണങ്ങൾ പ്രതിഫലിപ്പിക്കാനും

ആകാശം, മേഘങ്ങൾ മുതലായ സവിശേഷതകൾ സൃഷ്ടിക്കാനും ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു വലിയ ഇളം നീല അല്ലെങ്കിൽ വെളുത്ത തൂണി.

പ്രവർത്തനം

പഠിച്ചതെല്ലാം ഒരുമിച്ച് ചേർക്കുന്നതിന്, ഇനിപ്പറയുന്നവ ചെയ്യുക

1. നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട കഥ തിരഞ്ഞെടുക്കുക.
2. നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട രണ്ട് കഥാപാത്രങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുക. അവർക്കായി വസ്ത്രങ്ങളും ചമയവും രൂപകൽപ്പന ചെയ്യുക. (സ്വന്തമായി സൃഷ്ടിക്കുക. വായിച്ച കഥാപുസ്തകത്തിൽ

നിന്ന് പകർത്തരുത്).

3. ചിത്രത്തിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരം സൈഡ് വിംഗുകളുള്ള ഒരു സ്റ്റേജിന്റെ കാർഡ്ബോർഡ് മോഡൽ ഉണ്ടാക്കുക. (ഇത് ഗുപ്പുകളായി ചെയ്യാം).
4. സെറ്റും വസ്തുക്കളും (കസേരകൾ, മേശ അല്ലെങ്കിൽ മരം, കുടിൽ മുതലായവ) ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു രംഗം സ്റ്റേജിൽ എങ്ങനെ അവതരിപ്പിക്കാമെന്ന് ആസൂത്രണം ചെയ്യുക.

അതേസമയം , നിങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തിൽ ഇത് വരയ്ക്കുക.

സ്റ്റേജിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ

- സി —(സെന്റർ) കേന്ദ്രം
- സി ആർ —സെന്റർ റൈറ്റ്
- സി എൽ —സെന്റർ ലെഫ്റ്റ്
- യു ആർ —അപ്പ് റൈറ്റ്
- യു സി -അപ്പ് സെന്റർ
- യു എൽ —അപ്പ് ലെഫ്റ്റ്
- ഡി ആർ —ഡൗൺ റൈറ്റ്
- ഡി സി —ഡൗൺ സെന്റർ
- ഡി എൽ —ഡൗൺ ലെഫ്റ്റ്

രംഗം 4: എഴുതുക,

കഥാകാരന്റെ ബ്രഷ് ആണ് തിരക്കഥ ,
 വാക്കുകളിലൂടെ ലോകത്തെ വരച്ചു കാണിക്കുന്നു
 .കഥാപാത്രങ്ങളെ നൃത്തം ചെയ്യാൻ ക്ഷണിക്കുകയും
 , പ്രേക്ഷകരെ ആകർഷിക്കുന്ന മാന്ത്രികത
 രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു .

നല്ല തിരക്കഥ ഉണ്ടായിരിക്കുക എന്നത് വിജയകരമായ പ്രകടനത്തിലേക്കുള്ള ആദ്യപടിയാണ്. ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ ശക്തമായ അടിത്തറ ഘടനയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വശം പോലെ, ശരിയായ തിരക്കഥ എല്ലാ സർഗ്ഗാത്മകതയ്ക്കും കഴിവിനും വളരാനുള്ള ശരിയായ അടിത്തറ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

കഥ, നാടകം, തിരക്കഥ, സംഭാഷണം എന്നിങ്ങനെ സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളും പദങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ആദ്യം ആരംഭിക്കാം. അവയെല്ലാം ഒരുപോലെയാണോ? അല്ല!

തത്സമയ രീതിയിൽ പറയുന്ന ഒരു കഥയാണ് നാടകം. കഥാപാത്രങ്ങൾ ജീവിതത്തിലേക്ക് വരുന്നു, സാഹചര്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുന്നിൽ സംഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ അത് ഒരു തിരക്കഥയുടെ (ലിഖിത രൂപത്തിൽ) രൂപത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ, അത് ഒരു കഥയ്ക്ക് തുല്യമല്ലേ?

കഥയും നാടക തിരക്കഥയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്?
 (പ്രവർത്തനം ക്ലാസ്സിൽ)

കഥ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ:

എല്ലാവരും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇരിക്കുന്നു (വ്യത്യാസം സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ അവരവരുടെ സ്ഥലങ്ങളിലും ഇരിക്കാം). അധ്യാപകൻ ആദ്യ വാചകത്തോടെ ആരംഭിക്കും. നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും ഒരു കഥ നിർമ്മിക്കാൻ ഒരു വരി ചേർക്കുന്നു. അവസാനത്തെ വാചകം എന്താണെന്ന് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേൾക്കുക. നിങ്ങൾ അവിടെ നിന്ന് തുടരണം.

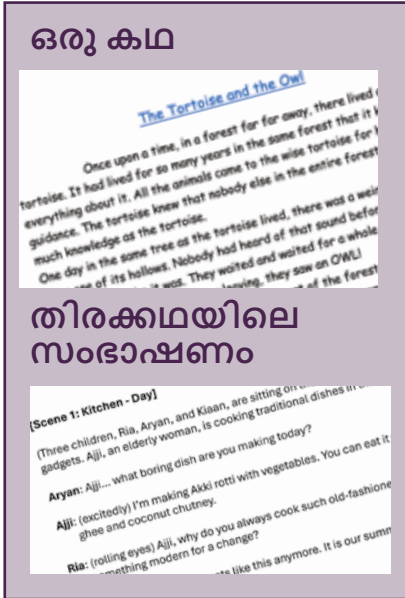
കഥ പൂർത്തിയാക്കാൻ തിടയ്ക്കും കൂട്ടരുത്. കഥകൾ രസകരവും സങ്കീർണ്ണവുമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.

അടിസ്ഥാനം: എല്ലാവർക്കും അവസരം ലഭിക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും ഒരു വരി പറയും. അവസാനം വരുന്ന കുട്ടികൾ കഥ അവസാനിക്കുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

സംഭാഷണം

അതൊരു രസകരമായ കഥയായിരുന്നോ? എവിടെയാണ് വിരസമായതെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നു? ഒരു കഥ എന്താണെന്ന് നിർവചിക്കാൻ കഴിയുമോ? ഇത് ഒരു നാടക തിരക്കഥ പോലെയാണോ?

നിങ്ങളുടെ കഥാ പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് ഒരു നാടക തിരക്കഥ എന്തൊക്കെ കാര്യങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു? അതുപുമായ ചില കാര്യങ്ങൾ പറയുക.

സംഭവങ്ങൾ, അനുഭവങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ സാഹസങ്ങൾ, യഥാർത്ഥമോ സാങ്കല്പികമോ ആയ ഒരു ഘടനാപരമായ അല്ലെങ്കിൽ യുക്തിസഹമായ രൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച ഒരു ആഖ്യാനം അല്ലെങ്കിൽ വിവരണമാണ് ഒരു കഥ . ഇത് സാധാരണയായി കാലക്രമേണ വികസിക്കുന്ന ബന്ധപ്പെട്ട കിടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പര ഉൾക്കൊള്ളുന്നു, പലപ്പോഴും വെല്ലുവിളികളെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയും പരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് വിധേയമാകുകയും ആഖ്യാനത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള വികാസത്തിന് സംഭാവന നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

രണ്ടോ അതിലധികമോ ആളുകൾ തമ്മിലുള്ള സംവേദനാത്മകവും വാക്കാലുള്ളതുമായ കൈമാറ്റമാണ് ഒരു സംഭാഷണം. ഇത് ഒരു സാമൂഹികവും ആശയവിനിമയപരവുമായ പ്രക്രിയയാണ്, അവിടെ പങ്കെടുക്കുന്നവർ സംസാരിക്കുന്നതിലും കേൾക്കുന്നതിലും സാധാരണമോ ഔദ്യോഗികമോ ഘടനാപരമോ ആയ രീതിയിൽ മാറിമാറി, സംഭാഷണത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നു.

കഥ ഒരു ഖണ്ഡികയുടെ രൂപത്തിലാണ്, അതേസമയം തിരക്കഥയ്ക്ക് 'സംഭാഷണങ്ങൾ' ഉണ്ട് ഇതാണ് ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വ്യത്യാസം എല്ലാ ദിവസവും ആളുകൾ സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നത് നിങ്ങൾ കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുവെന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്. വീട്ടിൽ, റോഡിൽ, സ്കൂളുകളിൽ - എല്ലായിടത്തും. ഒരു കടയുമധ്യം ഉപഭോക്താവും തമ്മിലുള്ള ലളിതമായ സംഭാഷണം എഴുതാൻ നമുക്ക് ശ്രമിക്കാം. ഇത് നിങ്ങൾ കണ്ടതോ പൂർണ്ണമായും സാങ്കല്പികമായതോ ആകാം.

ഉപഭോക്താവ്:

കടയുമ: _____

ഉപഭോക്താവ്:

കടയുമ: _____

സംഭാഷണം തുടരാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ നോട്ട്ബുക്ക് ഉപയോഗിക്കുക. നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം ഇത് നീട്ടാം .

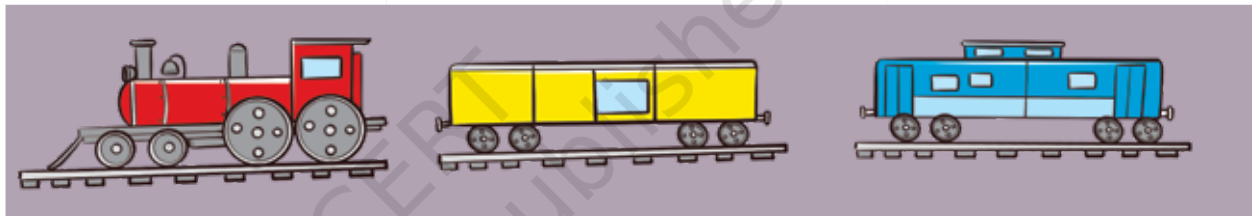
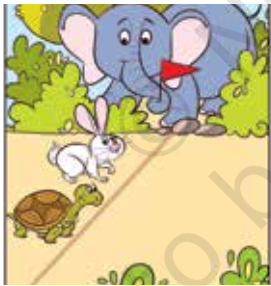
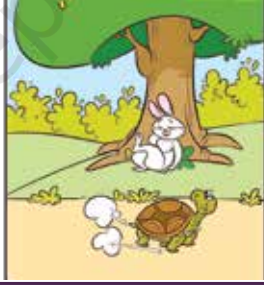

ആദ്യ തിരക്കഥ എഴുതിയതിന് അഭിനന്ദനങ്ങൾ !!

ഇനി നമുക്ക് അടുത്ത ഘട്ടത്തിലേക്ക് പോകാം. നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നിരീക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എഴുതിയ തിരക്കഥ നിങ്ങൾ കണ്ട ഒരു നാടകത്തിൽ നിന്നോ നിങ്ങൾ കേട്ട ഒരു കഥയിൽ നിന്നോ വ്യത്യസ്തമാണ്. എന്താണ് ഇതിൽ ഇല്ലാത്തത്?

ഇത് ഒരു കഥയുടെയോ തിരക്കഥയുടെയോ മൂന്ന് ഭാഗങ്ങൾ അറിയാൻ ഞങ്ങളെ അനുവദിക്കുന്നു

പ്രതിബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും കഥയെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളോ ഘടകങ്ങളോ തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടമോ വിയോജിപ്പോ ആണ് **സംഘട്ടനം**. സംഘട്ടനം കഥപറച്ചിലിലെ ഒരു അടിസ്ഥാന ഘടകമാണ്. കാരണം ഇത് കഥാപാത്രങ്ങൾ പരിഹരിക്കേണ്ട വെല്ലുവിളികൾ, ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ എതിർ ശക്തികൾ എന്നിവ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. താൽപ്പര്യം വളർത്തുന്നതിനും പ്രേക്ഷകരുമായി ഇടപഴകുന്നതിനും ഒരു തിരക്കഥയിൽ കഥാപാത്ര വികസനത്തിന് ഒരു ചട്ടക്കൂട് നൽകുന്നതിനും ഈ പിരിമുറുക്കം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

തുടക്കം	മധ്യഭാഗം	അവസാനം
<p>ആരാണു കഥാപാത്രങ്ങൾ ? എവിടെ, എപ്പോൾ? കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് എന്താണ് വേണ്ടത്?</p>	<p>അവർക്കെന്താണ് പ്രശ്നം? കഥാപാത്രങ്ങളു ക്ക് എന്ത് സംഭവിക്കും? അവർ അതിനോട് എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കുന്നു?</p>	<p>പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുവോ? എങ്ങനെ, ആരാണു ഇത് ചെയ്യുന്നത്? എന്താണ് നിഗമനം?</p>
		
		
<p>തുടക്കം മുയലും ആമയും ഒരു ഓട്ടത്തിൽ</p>	<p>മധ്യഭാഗം മുയൽ വിശ്രമിക്കുന്നു, ആമ കടന്നു പോകുന്നു</p>	<p>അവസാനം ആമ ഓട്ടത്തിൽ വിജയിച്ചു, മുയൽ നിരാശരായി.</p>

നിങ്ങൾ 'മധ്യഭാഗം' ശ്രദ്ധിച്ചാൽ, ഞങ്ങൾ ഒരു 'പ്രശ്നം'ത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു.

ഏതൊരു കഥയുടെയും തിരക്കഥയുടെയും ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗമാണിത്. അതിനെ **സംഘട്ടനം** എന്ന് വിളിക്കുന്നു -

നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന ഈ ജനപ്രിയ കഥയായ "ആമയും മുയലും" വൈരുദ്ധ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ ഒരു ഉദാഹരണം ഇതാണ് -'

ഉദാഹരണം 1—സംഘട്ടനം ഇല്ലാത്ത സംഭാഷണം

ഉപഭോക്താവ്: നമസ്തേ! എന്റെ സഹോദരിയുടെ ജന്മദിനത്തിന് എനിക്ക് ഒരു ചോക്ലേറ്റ് വേണം.

കടയുടമ: ശരി. ഏത് തരം ചോക്ലേറ്റാണ് നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടത്?

ഉപഭോക്താവ്: എന്റെ സഹോദരിക്ക് വാനിലയുടെ സുഗന്ധമുള്ള ചോക്ലേറ്റുകൾ ഇഷ്ടമാണ്.

കടയുടമ: ഞങ്ങൾക്ക് മൂന്ന് ഇനങ്ങളുണ്ട്. പ്ലെയിൻ വാനില, അണ്ടിപ്പരിപ്പുള്ള വാനില, വാനിലയും ചോക്ലേറ്റും അടങ്ങിയ വേഫറുകൾ എന്നിവ .

ഉപഭോക്താവ്: വാനിലയിൽ അണ്ടിപ്പരിപ്പ് ഉള്ളത് മതി.

കടയുടമ: നിങ്ങൾക്ക് ഒരു സമ്മാനം പൊതിയാനുള്ള പേപ്പർ വേണോ?

ഉപഭോക്താവ്: അതെ വേണം .

കടയുടമ: ഗിഫ്റ്റ് പേപ്പറിൽ പൊതിഞ്ഞ ചോക്ലേറ്റ്! . ` 50 രൂപ ആകും

ഉപഭോക്താവ്: ഇതാ പണം. നന്ദി!

സംഘട്ടനം എങ്ങനെയാണ് വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നതെന്ന് നമുക്ക് നോക്കാം.

ഉദാഹരണം 2 — സംഘട്ടനത്തിലുള്ള സംഭാഷണം

ഉപഭോക്താവ്: നമസ്തേ ! എന്റെ സഹോദരിയുടെ ജന്മദിനത്തിന് എനിക്ക് ഒരു ചോക്ലേറ്റ് വേണം.

കടയുടമ: ശരി. ഏത് തരം ചോക്ലേറ്റാണ് വേണ്ടത് ?

ഉപഭോക്താവ്: എന്റെ സഹോദരിക്ക് വാനില ചോക്ലേറ്റുകൾ ഇഷ്ടമാണ്.

കടയുടമ: ക്ഷമിക്കണം, ഞങ്ങൾക്ക് മൂന്ന് തരത്തിലുള്ളവയാണുള്ളത് . പ്ലെയിൻ, സ്ട്രോബെറി, കാരമൽ.

ഉപഭോക്താവ്: ഓ, പക്ഷേ എന്റെ സഹോദരിക്ക് വാനില ഇഷ്ടമാണ്. അത് കുഴപ്പമില്ല. എനിക്ക് കാരമൽ തരം, ദയവായി അത് സമ്മാന പേപ്പറിൽ പൊതിയുക.

കടയുടമ: ഓ, ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ സമ്മാന പേപ്പർ തീർന്നു. എനിക്ക് ഇത് ഒരു സാധാരണ തവിട്ട് പേപ്പറിൽ പൊതിയാൻ കഴിയുമോ?

ഉപഭോക്താവ്: ഇത് ശരിയല്ല. ആദ്യം, ഞാൻ

ആഗ്രഹിച്ച ചോക്ലേറ്റ് നിങ്ങളുടെ അടുത്ത് ഉണ്ടായില്ല, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഗിഫ്റ്റ് റാപ്പ് ഇല്ല! ഞാൻ മറ്റേ കടയിൽ പോകും. എനിക്ക് ഇവിടെ നിന്ന് ഒന്നും വേണ്ട.

കടയുടമ: ഹേയ്... നിൽക്ക്... ഞാൻ അത് സംഘടിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കാം (ഫോൺ എടുത്ത് ആരോടോ സംസാരിക്കുന്നു). സാരമില്ല. നിങ്ങൾക്ക് വാനില ചോക്ലേറ്റും ഗിഫ്റ്റ് റാപ്പും ലഭിക്കും. ഞങ്ങളുടെ സംഭരണത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഇത് നിങ്ങൾക്കായി കൊണ്ടുവരുന്നു. പ്രശ്നമുണ്ടായതിന് ക്ഷമിക്കണം.

ഉപഭോക്താവ്: കുഴപ്പമില്ല. നന്ദി!

സംഘട്ടനത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണം നിങ്ങൾ ആദ്യ ഉദാഹരണത്തിൽ കണ്ട വിരസമായ സംഭാഷണത്തിലേക്ക് കുറച്ച് വികാരവും നാടകീയതയും ചേർത്തു? ഇങ്ങനെയാണ് നിങ്ങളുടെ മുഴുവൻ തിരക്കഥയും രസകരമാക്കാൻ കഴിയുക.

ഇപ്പോൾ, തിരികെ പോയി നിങ്ങൾ എഴുതിയ കടയുടെ സംഭാഷണത്തിൽ എന്തെങ്കിലും വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കുക. കഥ നിർമ്മിക്കുന്ന കളിയിൽ നിങ്ങൾക്കും ഒരു വൈരുദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നോ? നമുക്ക് ഇത് വീണ്ടും കളിക്കാം.

പ്രവർത്തനം (ക്ലാസ്സിൽ - തുടരുന്നു)

കഥ നിർമ്മിക്കുന്ന കഥയുടെ രണ്ടാം ഘട്ടം കളിക്കാം.

നിർദ്ദേശങ്ങൾ: എല്ലാവരും ഒരു വ്യക്തതയിൽ ഇരിക്കുന്നു (ഒരു വ്യക്തത സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ അതത് സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇരിക്കാം). അധ്യാപകൻ ആദ്യ വാചകത്തോടെ ആരംഭിക്കും. നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും ഒരു കഥ നിർമ്മിക്കാൻ ഒരു വരി ചേർക്കുന്നു. അവസാനത്തെ വാചകം എന്താണെന്ന് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേൾക്കുക. നിങ്ങൾ അവിടെ നിന്ന് തുടരണം.

കഥ പൂർത്തിയാക്കാൻ തീടുക്കും കൂട്ടരുത്. കഥകൾ രസകരവും സങ്കീർണ്ണവുമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.

നിലവാരമുള്ളത്: 'നായകൻ മറക്കുന്നു' 'കഥാപാത്രത്തിന് വളരെ വിശപ്പു തോന്നുന്നു' 'അല്ലെങ്കിൽ "പെട്ടെന്ന്" വിളക്കുകൾ അണഞ്ഞു' ഇത് പോലുള്ള ക്രമരഹിതമായ വാചകങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് 10 - 15 ചിറ്റുകൾ ഉണ്ടാക്കുക. ഒരു "വഴിത്തിരിവ്" ഉണ്ടാക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ പ്രൊഫഷണൽ ഭാഷയിൽ കൊണ്ടുവരാനോ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്. ഇവ നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ അറിയാം - ഇവ 'സംഘട്ടനങ്ങൾ' ആണ്.

മുമ്പ് ചെയ്തതുപോലെ, കഥയിലേക്ക് ഒരു

വാചകം ചേർക്കുക. ഓരോ പത്ത് വരിക്ക് ശേഷവും നിങ്ങൾ ഒരു ചിറ്റ് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. കഥയിൽ ഒരു ടിപ്പ് ഉണ്ട്, നിങ്ങൾ ഇത് കഥയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം. ആരംഭം - മധ്യം - അവസാനം എന്നിവ ശ്രദ്ധിക്കുക. അവസാന ഭാഗത്ത് വരുന്ന കുട്ടികൾ സംഘട്ടനം പരിഹരിച്ച് അവസാനിപ്പിക്കണം.

നിങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുള്ളത്ര തവണ ഈ കളി കളിക്കുക. കുട്ടികളുടെ ക്രമം മാറ്റുക. കഥയുടെ ഒഴുക്ക്, സംഘട്ടനം, അതിന്റെ പരിഹാരം എന്നിവ പരിചയപ്പെടാൻ ഇത് നിങ്ങളെ (അവരെ) സഹായിക്കും. അടിസ്ഥാന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉള്ള അത്തരം ധാരണയോടെ, നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ ഗൗരവമായ ചില തിരക്കഥ എഴുത്തിലേക്ക് ഇറങ്ങാൻ കഴിയും.

നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം നാടകം എഴുതാനുള്ള ലളിതമായ ഘട്ടങ്ങൾ ഇതാ! ആദ്യം നിങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തിൽ മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കുക -

ഒരു തുടക്കത്തോടെ ആരംഭിക്കുക	അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് മധ്യഭാഗത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാൻ കഴിയും	അവസാനം	നമ്മുടെ കാലത്തെ ജനപ്രിയ എഴുത്തുകാർ (ഇംഗ്ലീഷ്)	
			കഥകളോ നോവലുകളോ (രചയിതാക്കൾ)	നാടകം (നാടകകൃത്തുക്കൾ)
കഥാപാത്രങ്ങൾ ആരാണു് (അവരുടെ പേരുകൾ, പ്രായം, ജോലി മുതലായവ)? എവിടെ, എപ്പോൾ സംഭവിക്കുന്നു?	എന്താണു് സംഘർഷം? ഇത് എങ്ങനെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു? കഥാപാത്രങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു?	സംഘർഷം എങ്ങനെ പരിഹരിക്കും? കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് എന്തു സംഭവിക്കും? ഉപസംഹാരം.	സുധാ മുർത്തി ആർ കെ നാരായണൻ റസ്കീൻ ബോണ്ട്	രബീന്ദ്രനാഥ് ടാഗോർ ഷെൽ സിൽവർസ്റ്റീൻ ടാരോ യാഷിമ
നിങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തിൽ ഇത് ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, നിങ്ങൾക്ക് സംഭാഷണങ്ങൾ എഴുതാൻ തുടങ്ങാം.			മറ്റുള്ളവരുടെ സൃഷ്ടികൾ വായിക്കുക പ്രചോദനാത്മകമാണ്, ഇത് നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ആശയങ്ങൾ നൽകാൻ കഴിയും.	

ഓരോ കഥയിലും, നിങ്ങൾ വായിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കാണുന്ന ഒരോ സിനിമയിലും, കഥയുടെ മൂന്ന് ഭാഗങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാൻ ശ്രമിക്കുക: ആരംഭം -മധ്യഭാഗം-അവസാനം. കൂടാതെ, ഒരു വൈരുദ്ധ്യം എങ്ങനെ അവതരിപ്പിക്കുകയും

പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് വിശദാംശങ്ങൾ എഴുതുക - കണ്ടെത്തുക.

സിനിമയുടെയോ കഥാ പുസ്തകത്തിന്റെയോ പേര്	കഥയുടെ ചില ഭാഗങ്ങൾ
_____	തുടക്കം _____
_____	മധ്യഭാഗം (സംഘട്ടനം) _____
_____	അവസാനം _____

എഴുതൂ! സന്തോഷകരമായ എഴുത്ത് !

